

omni sententia condignam Virginis satisfactio-
nem defendamus, præmitto primo, quod sicut
idem opus potest pluribus titulis deberi, ita, &
eodem opere potest pluribus debitibus satisficeri:
sic qui debet centum ex voto, & ex contractu,
vno centenario virumque debitum solvit.

Præmitto secundo, quod cum Deus consti-
tuerit Mariam caput morale secundarium ho-
minum, promisit ex pacto cum ea initio accep-
tare illius obsequia pro hominum redemptione:
inde licet ea aliunde deberentur Deo, tamen
ex ea promissione erant sufficientia ad satisfa-
ciendum sicut fuerunt obsequia Xpti, licet Deo
multis titulis debita. Tertio, quod licet meri-
ta Maria fuerint bona ipsius Dei, qui gratis
concessit Maternitatem dignificantem, tamen
libere elicabantur à Maria, ideoq; illius erant;
atque item illius erat Maternitas, in quam li-
bere consensit per illa verba, fiat mihi secundum
verbū tuū.

Ex quibus omnibus in forma, nego mino-
rem primi sylogismi, ad cuius probationem dis-
tinguo primam minoris partem: erant debita
Deo, & præcesserat pactum de acceptatione eo-
rum pro hominum salute, concedo, & non
præcesserat, nego: & secundam partem, erant
ex bonis ipsius Dei præcise, nego, ipsius Dei
principaliter, & etiam Mariæ, vt libere con-
sentientis gratia Dei, concedo. Nota demum,

iunctio

quod

quod aliqui Auctores requirunt alias conditio-
nes ad satisfactionem condignam; illæ autem
bene impugnantur à P. Lugo de Incar. disp. 5. &
Rip. de ente super. tom. 2. disp. 97. sect. 1. & nihil
habent contra Beatae Virginis, quam tu-
tum, satisfactionem, ideo eas upinno
mittimus. omittimus

SECTIO SEPTIMA.

SVb prefixo titulo quatuor quæstiones
disputantur. Prima est, an B. Virgo
dum vixit, habuerit visionem beatificam vel
permanenter, vel saltem transeunter pro ali-
quibus instantibus? Secunda, an casu, quo B.
Virgo mortua fuisset ante Xptum, descendis-
set eius Anima in sinum Abrahæ? Tertia, an
in ea hypothesi statim à morte videret intui-
tive Deum? Quarta, an in eadem hypothesi
aperte illi fuissent Iauæ cæli, & in illud in-
gressa? Et tres quidem posteriores quæstiones
breviter decidit D. Exim. tom. 2. in 3. p. disp. 3.
sect. 5. §. ad quintam vero rationem; & P. Marin
tom. 2. de Incarn. disp. dedicator. per 4. sect. Primam
vero P. Barb. Controv. 3. de Virginit. Deip. disp. 8.
& reliqui mox citandi: ego autem pro earum
resolutione quæstionum.

Præmitto primo: Quod Beatitudo alia est

R 2

essentia-

essentialis, alia accidentalis. Prima est ipsa Dei intuitiva visio, que est Dei ipsius salutaris possessio, & ut ait S. Cirillus, *totius boni radix in nobis, & principium.* Secunda est cumulus aliorum honorum, qui ex summi boni possessione consequitur. Et quanta fuerit tam intensive, quam extensive Mariæ Beatitudo essentialis, satis constat ex dictis sc̄t. s. huius diff., ubi insinuavimus, & nunc statuimus, (supposita possibilitate qualitatis intentionalis infinitè intensæ) visionem beatificam B. Virginis esse infinitam, extendi que ad infinitas creaturas vindendas in Verbo. Circa Beatitudinem vero accidentalē omnia sunt in pulpitis perulgata, & supra sparsim statuta; aliqua tamen hic addemus.

Et primo illa tria singularia ornamenta, quæ vocantur *Aureola*, & tribus hominum generibus, scilicet Martyrum, Virginum, & Doctorum, convenient in gloria, excellentiore modo, quam in cæteris resplendent in Virgine: ipsa enim fuit vere, & proprie Martyr, nam iuxta Crucem Iesu eadem ipsius tormenta pro veritatis defensione substituit: fuit Virgo singularissima, qualis nulla alia: fuit denique Apostolorum, & Doctorum Doctrrix, ac Magistra. Secundo *juxta D. Exim.* ratione Maternitatis habet speciale decoramentū, quo agnoscitur Beatorum omnium, & Creaturarum Regina.

Præ-

Præmitto secundo: Quod in præsenti providentia, in qua B. Virgo non nisi post Xpti mortem, & passionem ē Vivis exceſit, sicut certum de fide est, omnes Iustos ante obitum Xpti defunctos, descendisse in finium Abrahæ, ibique fuisse detentos: ita etiam certum est, nullum Iustum ante mortem Xpti mortuum vidisse intuitive Deum, fuisse que essentialiter Beatum; quod quidem constat ex illo Apost. ad Habr. 11. *iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis reprobationibus, sed a longe eas afficientes.*

Præmitto tertio: Quod quavis Cælum empyreum sit locus à Deo destinatus, ut se Beatis manifestet intuendum; tamen ut aliquis sit essentialiter Beatus, non necessario requiritur, esse in empyreō; Xptus enim Dominus ab instanti Conceptionis per triginta quatuor annos Beatus fuit, & tamen empyreum non habitavit. Atque empyrei huius porta omnibus hominibus clausa fuere ante Xpti mortem, nullus que proinde ante eam ipsas est ingressus iuxta illud Innoc. III. Cap. Maiores de Baptismo: *Non perveniebatur ad Regnum celorum, quod usque ad mortem Xpti fuit obserari.* His igitur premisis, sit.

Prima conclusio: Beata Virgo non habuit, dum vixit, continuo, & incessanter visionem beatificam; habuit tamen pro aliquibus instantibus, ut in primo instanti suæ Conceptionis, Nativitatis, Anuntiationis Angelicæ, Nativita-

tis

286.

Dissertatio III.

tis Xpti, Resurrectionis, & ultimo suæ vitæ. Prima pars conclusionis negativa, quæ est omnium Theologorum præter paucos Recentiores, secutos P. Barb. sup. in cuius sententiam valde inclinat Vega Palas. 34. Certam. I. & 2. Et quam P. Rod. hic q. 5. sech. I. §. 1. reputat improbabilem; probatur ex Scriptura, nam Ioan. 1. dicitur, de Viventibus, Deum nemo vidit unquam; atqui hæc negatio visionis ad minus debet intelligi de visione continua, ut omnes Ecclesiæ Patres, & Theologi hucusque intellexere: ergo nemo, etiam Virgo, vidit Deum in hac vita incessanter.

Probatur item ratione: Privilegium iuxta omnes Patres, & Theologos soli Xpto ratione vniōnis hypostaticæ concessum, non debet concedi Mariæ; atqui tale privilegium, ut esset simul Beatus, & Viator soli Xpto ratione vniōnis hypostaticæ concessum est iuxta omnes Patres, & Theologos: ergo non debet concedi Mariæ; atqui Maria esset simul Beata, & Viatrix, si habuisset per toram vitam incessanter visionem beatificam: ergo non habuit. Probatur maior: Ideo tale privilegium deberet concedi Mariæ, quia quando dicitur, soli Xpto, concessum esse, in ly soli, in quo est regula generalis excludens omnes, non comprehendetur Maria; sed debet comprehendi: ergo privilegium, &c.

Probatur

Sæc. VII.

287.

Probatur minor: Tunc solum in regula, seu lege generali, non intelligitur comprehensa Maria iuxta dicta dissertatione hac sec. 2. & modo iterum dicenda, quando ut non comprehendatur, datur positivum, & vrgens fundamen-tum ab auctoritate, & ratione, alioqui posse-mus Mariam excipere à quibusque legibus, in-discriminatum; atqui, ut ab ea regula genera-li expressa in ly soli excipiatur Maria nullum est vrgens fundamentum ab auctorite, cum nullam afferant Adversarij probe intellectam, neque item à ratione, cum solum afferantur levissimæ congruentia, ut in earum solutione patet: ergo in ea regula debet Maria comprehendendi.

Iam secunda pars conclusionis, quam P. Rod. supra probat pluribus Patrum auctoritatibus apud ipsum videndis, ratione probatur: quia privilegium, quod probabile est, concessum fuisse aliquibus Sanctis, omnino est asserendum non fuisse negatum Beata Virginis; atqui pri-privilegium aliquoties videndi Deum in vita mor-tali, probabile est iuxta gravissimos Theolo-gos concessum fuisse Moysi, B. Paulo Apostolo, S. Benedicto, & Sanctissimo Protoparenti nos-tri Ignatio: ergo omnino asserendum est, con-cessum fuisse B. Virginis, cui omnia dona possi-bilia puræ creaturæ debita sunt, & re ipsa col-lata; atqui congruentius fuit, illi fuisse con-cessum, temporibus supra memoratis, ut per se petet: ergo habuit, &c.

Secun-

Secunda conclusio cum Gerson serm. i. In carn. & alijs, quos citat, & sequitur P. Martin sup. sect. i. num. 6, contra P. Suar. sup. Alensem, & alios. In hypothesi, quod B. Virgo, moreretur ante Xpti mortem, in sinum Abrahæ non descenderet. Probatur conclusio: ideo in ea hypothesi Maria descenderebat in sinum Abrahæ, quia lex de tali descensu, lata esset etiam pro Maria; atqui lata non est pro Maria; ergo non descenderebat. Probatur minor: leges pñnales, præcipue que illæ, quæ latæ sunt occasione, & causa peccati, non sunt latæ pro Maria; atqui lex de descensu in sinum Abrahæ fuit pñnalis, ut constat, & fuit lata occasione, & causa peccati Originalis: ergo non fuit lata pro Maria.

Probatur prius maior: Nam Esther 1. 5. dicitur de illa, quæ erat Typus B. Virginis: Non pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est, quæ quidem lex fuit pñnalis; item lex somnis, ut poscea probabimus, & lex illa Genes. 3. In dolore paries, & illa, in pulvere revertaris, quæ fuerunt generales; & constitutæ occasione peccati originalis, non sunt latæ pro B. Virginie: ergo leges pñnales, &c. Probatur deinde minoris secunda pars: nam ita sentiunt communiter Patres, quos inter D. Thom. hic q. 27. artic. 1. inquit. Ibi fuisse sanctos Patres, quia non dum fuerant omnino liberi à reatu, nimisrum pñna dam-

ni propter originale peccatum: ergo ea lex fuit lata occasione, & causa peccati originalis, quod B. Virgo non contraxit, neque peccavit in Adamo.

Tertia conclusio: Si B. Virgo ante Filium suum mortua fuisset, statim fuisset essentialiter Beata, & Deum intuitive vidisset. Hæc sententia est plurium Auctorum, quos citat, & sequitur P. Marin. sect. 3. num. 12. Vbi ait, fuisse decretata ab Universitate Parisiensi anno 1536. Probatur conclusio: ideo B. Virgo in ea hypothesi non esset statim essentialiter Beata, quia tunc Xptus non esset mortuus, & lex erat, ut nein videtur Deum ante mortem Xpti; atqui ea lex non fuit lata pro Maria, nam iuxta doctrinam catholicam, & communem Patrum sensu apud nostrum Cornelium fuit lata occasione, & causa peccati, ac proinde Mariam non comprehendebat: ergo si Beata Virgo, &c.

Vlterius: Si Adamus non peccasset, & peccantibus graviter reliquis hominibus, Xptus pro eorū redemptione moriturus venisset, Adamus statim à morte sua esset Beatus; atqui Beata Virgo modo non peccavit in Adamo, licet reliqui homines peccaverint: ergo statim à morte sua, si mortua fuisset ante Xptum, fuisset Beata. Probarur consequentia: Ideo primum, quia lex de non videndo Deū ante mortem Xpti solum comprehendit eos, qui peccaverunt,

verunt, & Adamus non peccasset: ergo si B. Virgo non peccavit in Adamo, ea lex illam non comprehendit, ac per consequens statim à morte sua, &c.

Quarta conclusio cum communi Theologorum sententia: In ea hypothesi non fuissent Beatae Virginis clausæ, sed apertæ ianuæ cœli, in illud tamen non ascenderet usque ad Xpti ascensionem. Prima pars conclusionis patet, quia B. Virgo non haberet peccatum, propter quod ei clauderetur ianuæ cœli, & in ordine ad principale, nimirum visionem Dei, haberet illas apertas. Pater etiam secunda, quia in ea hypothesi Deus concederet Mariæ, id quod ipsi esset gratius, & maior gloria accidentalis; sed gratius esset Mariæ, & maior gloria accidentalis, videre humanitatem Xpti, esse cum Filio suo, & cum illo cœlos ascendere: ergo id concessisset Deus Mariæ. Omnia videntur constare, ideoque probatione non egent.

Argumenta contraria.

Argumentum primum contra primam partem primæ conclusionis: Primo; privilegium videndi continuo Deum est inferioris ordinis, ac Maternitas; sed hæc concessa fuit

Mariæ;

Mariæ: ergo, & illud. Secundo: Deus numquam abstulit Mariæ gratiam, quam semel concessit; sed per nos illi concessit in instanti Conceptionis gratiam videndi Deum: ergo numquam abstulit, ac proinde incessanter vidit. Tertio: Mariæ concessa sunt omnia privilegia possibilia puræ creaturæ; sed illud privilegium est possibile puræ creaturæ: ergo. Quarto: Angelis bonis à secundo, vel tertio suæ creationis instanti concessa fuit visio beata perpetuo duratura: ergo potius Reginæ Angelorum. Quinto: dignitas Mariæ infinite superat dignitatē Moysi, & Pauli; sed illis fuit concessa visio beata transunter: ergo Mariæ permanenter.

Hæ sunt omnes rationes, seu potius debilissimæ congruentia, quas ad tam arduam opinionem statuendam prædicti Recentiores afferunt; & quibus attente perpensis mirari numquā desivi, quanta hanc sententiam animositate Tyriones arripient, neque formidantes stipata contra se agmina Theologorum, neque animadvertisentes, se in omnes, & gravissimas de libertate Xpti difficultates induere, quas omnes hoc transferre debent. Ut autem harum rationum inefficaciam videatis. Ad primam retoriqueo: ergo Mariæ ab instanti suæ Conceptionis habuit corpus gloriosum, fuit que immortalis, & impassibilis, nam hæc privilegia sunt ordinis inferioris respectu Maternitatis. Quidquid responderis accipe pro solutione, Ego

Ego autem nego consequentiam, quia privilegia inferioris ordinis respectu Maternitatis, solum debent concedi à nobis Mariæ, nullo sensu inconveniente Theologico, quale est, quod esset simul Viatrix, & comprehendens, quod privilegium est solius Xpî. Ad secundam, nego maiorem de illis gratijs, quæ non congruunt statui puri Viatoris; & item, quia Mariae speciales quasdam habuit revelationes non permanentes. Ad tertiam, distinguo minorem, est possibile metaphysice, quatenus ex eius existentia non sequerentur duo contradictoria, concedo, moraliter, & theologice, nego; nam sequeretur inconveniens Theologicum, quod privilegium solius Xpti, alij concederetur contra Theologos, & Patres.

Ad quartam, nego consequentiam, & est evidens disparitas, quia Deus voluit, Angelorum viam esse brevissimam, & esse longissimam viam Mariæ, ut sic ad immensum meritorum culmen pertingeret, & in defectu Filij sui esset Ecclesiæ solatium, & Magistra. Ad quintam, nego malam consequentiam, nam ad summum infertur, quod Mariæ concessa fuit in vita mortali visio beata pluribus temporibus, imo intensior, quam Moysi, & Paulo; non vero, quod fuit concessa permanenter, cum in contrarium stet omnium Ecclesiæ Patrum, & Theologorum auctoritas.

Argu-

Argumentum secundum contra secundam primæ conclusionis partem: B. Virgo tempore annuntiationis Angelicæ non novit, se esse Matrem Dei, nam ait Luc. I. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Atque ibi etiam dicitur. Quod, turbata est in sermone eius, & cogitabat, qualis esset ista salutatio; atqui si in instanti sua Conceptionis, & Nativitatis vidisset divinam essentiam, in ea vidisset Incarnationem, ac proinde se Matrem Dei futuram: ergo in eis instantibus non vidit. Distinguo minorem, vidisset Incarnationem, non videndo Matrem in qua erat facienda, concedo, eam videndo, nego. Etenim cum essentia divina sit speculum voluntarium, in ea videt Beatus, quæ Deus vult, & nihil aliud, indeque potuit Maria videre Incarnationem, quin se videret futuram Dei Matrem.

Argumentum tertium: dotes gloriæ Corporum Beatorum radicantur in visione beatificam quam in physica radice: ergo si Maria habuit in sua Conceptione visionem beatificam, habuit etiam dotes gloriæ sui Corporis; sed has non habuit: ergo neque illam. Nego consequentiam, & est clarissima ratio, quia cum Maria fuerit simillima Filio suo, & huic licet ab initio sua Conceptionis haberet permanenter visionem beatificam, non concessæ fuerunt illæ dotes, ut sic patiendo, & moriendo nos redimeret,

meret, idem omnino dicendum est de nostra secundaria Redemptrice, & Matre Maria.

Argumentum quartum: B. Virgo in primo sue Conceptionis instanti habuit visionem beatificam; sed ex hoc sequuntur duo absurdum: ergo non habuit. Probatur minor: sequitur primo, non habuisse tunc visionem ex meritis, cum haberit ut debitam Maternitati. Secundo, non potuisse tunc amare Deum amore libero, & meritorio, nam visio necessitat ad amorem: ergo ex hoc, &c. Præmitto primo ad solutionem, quod iuxta varios Auctores, quos sequitur P. Plat. p. 2. cap. 1. §. 2. num. 11. potest alicui subiecto conferri visio beatifica in uno instanti dependenter ab observatione alicuius præcepti in eo instanti, vel etiam à positione alterius operis honesti non præcepti, & prævisi à Deo per scientiam medium eliciendi in instanti illo, atque ita iuxta plures data fuit in primo instanti post Viam visio beatifica in præmium Angelis bonis.

In quo quidein casu cum visio supponat exercitium liberum, sit que illo posterior, & impedibilis à potestate proxima ad tale exercitium, non potest illius tradere libertatem. Possumus ergo dicere, quod B. Virginis in primo Conceptionis instanti fuit concessa visio dependenter ab observatione præcepti amoris Dei per scientiam medium prævisa, & sic ille amor liber

liber fuit. Secundo, quod non est necesse dicere, Beatam Virginem se disposuisse ad visionem per amorem Dei liberum quoad substantiam, sed sufficit, quod se disposuerit tum per ipsum amorem liberum quoad modum maioris intentionis, ad quam intentionem visio non necessitat; tum per alios actus meritorios aliarum virtutum, quos Beati libere elicunt.

Hinc in forma nego minorem, cuius primā probationem, etiam nego, quia iuxta toties dicta, quod est debitum potest dari, non solam titulo debiti, verum etiam titulo meriti, ut patet in gloria Corporis Xpti. Ad secundam iuxta primum præmissum nego assumptum, & distinguo probationem, Visio necessitat ad amorem, respectu cuius est prior, concedo, respectu cuius est posterior, seu si conferatur dependenter ab observatione præcepti amoris Dei, nego. Iuxta secundum autem præmissum, distinguo assumptum, non potuit tunc amare Deum amore libero quoad substantiam, concedo, quia non potuit omittere substantiam amoris, seu hoc, quod est *amare*: libero quoad modum, subdistinguo, neque potuit elicere alios actus meritorios, quibus visionem mereretur, nego, & potuit eos elicere, concedo.

Argumentum quintum contra secundā conclusionem: ideo in hypothesi conclusionis, Maria non descenderebat in sinum Abrahæ, quia esset

verum,

verum, quod lex pñalis, & præcipue lata occasione, & causa peccati non loquitur cum Maria; sed hoc non est verum, nam lex mortis fuit pñalis, & inducta occasione, & causa peccati iuxta illud, in quacumque die comedederis ex eo, morte morieris, & tamen loquitur cum Maria: ergo haec descenderet in sinum Abrahæ. Ulterius: D. Thom. q. 27. art. 1. ait. B. Virgo non fuit libera à reatu, quo tota natura tenebatur obnoxia, ut scilicet non intraret in Paradisum, nisi per Xpti hostiam, sicut de Sæctis Patribus dicitur, qui fuerunt ante Xptum: ergo ante Xpti hostiam, seu mortem non poterat B. Virgo intrare in Paradisum, ac per consequens debebat in Abrahæ sinum descendere.

Distinguo causalem maioris: quia esset verum, &c. exceptis excipiendis, concedo, non exceptis, nego. Etenim, neque Xptus, neque Maria debebat iuxta eam legem mori, cum non peccaverint; attamen Xptus voluit illi subdi, ut nos redimeret, & Maria etiam est illi subdita, nec discordaret à Filio, cumque id certo constet, iste casus est excipiendus. Ad verba D. Thomæ dic, quod B. Virgo non nisi per Xpti hostiam, id est, per merita Xpti sacrificio mortis consumata fuit libera à reatu non intrandi in Paradisum, quatenus fuit libera à peccato originali, & à peccate in Adam; qua libertate supposita, iam statim à morte sua poterat in Paradisum intrare, & non debebat in Abrahæ sinum

sinum descendere. Deinde distingo consequens, ante Xpti hostiam existentem in divina prævisione non poterat, &c. concedo, existentem in executione, nego.

Argumentum sextum ex P. Suar. sup. Non esset indecens, aut incongruum, quod in ea hypotesi Virgo detineretur in sinu Abrahæ, utque ad mortem Xpti, cum talis detentio sit tantum quædam pñna non minuens sanctitatem, aut perfectionem amicitiae cum Deo: ergo B. Virgo in sinu Abrahæ detineretur. Nego antecedens, quia abs dubio incongruum esset, quod B. Virgo substineret pñnam iuxta legem, quæ eam non comprehenderet, ut pote latam causa peccati, cum aliunde ex Scriptura, vel ratione efficaci non constet sub tali lege debere comprehendendi. Quod autem eriam ait P. Suar. (& militat contra tertiam conclusionem) non videri decere, quod aliqua anima foret Beata, & in statu impassibili ante quam Xptus pateretur, negatur propter rationes conclusionis.

Argumentum septimum ex Abnensi. Quamvis Virgo non peccaverit, tamen debebat peccare, nisi speciali privilegio præservaretur; at qui si peccaret, debebat descendere in sinum Abrahæ: ergo quamvis non peccaverit debebat illuc descendere. Ulterius: si foret in aliqua vrbe lata lex de solvenda pecunia illi, qui alterum elevaret è luto, non solum debebat

eam solvere, qui postquam cecidisset, elevaretur; verum etiam ille, qui iam iam casurus, detineretur ne caderet, non alia ratione, nisi quia licet in lutum non cecidit, necessario erat casurus, nisi detineretur; atque licet B. Virgo non peccaverit, tamen supposito Adæ peccato, necessario erat peccatura, nisi præservaretur: ergo adstricta fuit lege descendendi in sinum Abrahæ.

Distinguo maiorem, debebat peccare debito proximo, nego, quia non fuit inclusa in pacto: debito remoto, quatenus debebat ingredi paetum, nisi eligeretur in Matrem Dei, concedo, & nego consequentiam. Cum enim lex de descensu in sinum Abrahæ lata sit pro illis, qui peccaverunt, vel in se, vel saltem in Adamo, & cum Virgo ex speciali privilegio, neque in se, neque in Adamo peccaverit, ex eo etiam privilegio habuit, non esse in ea lege comprehensam. Ad id quod additur, dic, quod ea lex poterat ferri, vel ita, ut solum obligaret eum, qui re ipsa caderet, & elevaretur: & sic nego maiorem.

Vel ita, ut etiam obligaret casurum, qui ab alio detineretur, quoniam non esset solum pñalis, sed favorabilis respectu elevantis, ideoque debebat extendi etiam ad detinentem: & sic concessis præmissis, nego consequentiam, quia lex de descensu in sinum Abrahæ fuit pure pñalis,

pñalis, & sic solum comprehendit eos, qui vel in se, vel in Adamo peccaverunt. Denique contra tertiam, & quartam non sunt, nisi aliquæ auctoritates dicentes, Xptum nobis pandisse iter in cælum, ascendisse primum in cælos, fecisse nos possessores cæli, & esse primogenitum mortuorum. Quæ quidem non sunt contra nos, & quia loquuntur in præsenti providentia, in qua Maria mortua est, & assumpta in cælum post obitum Xpti; & quia etiam in prædicta hypothesi non ascendisset in cælum ante mortem Xpti iuxta dicta in quarta conclusione.

DISSEPTATIO IV.

*De tertio effectu prædestinationis
Mariae, scilicet de eius prima
existentia, & immaculata
Conceptione.*

Accedimus iam ad tertium Marianæ prædestinationis effectum, quem sect. 3. diss. diximus, fuisse eius primam existentiam, & immaculatam Conceptionem, de quibus quæ controvertibilia, & difficultia sunt modo disputabimus. Sit igitur.